AD SEVERINVM BINNIVM LOVANIENSEM THEOLOGVM,

EPISTOLA COMMONITORIA SVPER CONCILIORVM GENERALIVM EDITIONE AB IPSO NVPER ADORNATA.

1010.a.10
3

Per quendam Theologiæ canditatum ex Magna Britannia.

Si amicus Bellarminus; amicus Binnius, magis amica veritas.

Londini Impensis. MDCXXIIII.

SEVERINO BINNIO
Pontificio Theologo.

Salutem ab Authore salutis.

INdefeſſos labores & lucubrationes tuas, in Conciliorum editionem inſumptas (*Doctiſsime Binni*) non eſt inter nos cordatus quiſquam, & antiquitatis Eccleſiaſticæ ſtudioſus, qui non ſummopere, idque ſumma cum tua laude, comprobet. Quorum quidem numero, nomen ego meum, lubens adſcribo: ita tamen vt ea me libertate non exuam, quam dictat conſcientia, reſque ipſa hic poſtulat: Haud itaque grauate feres (ita ſpero ac mihi ſpondeo, immo ſcio,) ſi pro officio humanitatis, multoque magis, pro fraterna charitate, & Chriſtianæ veritatis amore de paucis te liberius admoneam, aut (ſi mauis) familiarius conſulam.

Diligentia, varia lectio, doctrina multiplex, necnon in multis, fidelitis tua, admodum elucent, meritoque laudantur: In aliquibus tamen (Ignoſce ἀναιδείαν imo agnoſce) ſinceritas candor, & veritatem ſtabiliendi; potius quam hominibus placendi ſtudium deſiderantur.

Primo igitur, bone vir, ac grauiſſime Theologe, rogandus es quo iure, qua conſcientia, ſaltem qua authoritate, in hac tua vltima (ideoque accuratiſſima) editione, plane omittis (eoque, quantum in te eſt plene: extinctos velis) integros tractatus in antiquioribus (& tamen veſtris) ſuis locis inſertos.

1 *Conſilium delectorũ Cardinalium*, & aliorũ prælatorum de emendanda Eccleſia ante 80 fere annos, à nouẽviris illis magni nominis Cardinalibus, aliiſq; veſtræ Cõmunionis viris reuerẽdis, & ab ipſo Papa *Paulo* 3. deputatis (ipſoque iubente) conſcriptum: de quo non *Eſpencæus* tantum veſter mentionem facit honorificam ſed & ipſe libellus in tertio tomo Conciliorum per *Pet. Crab.* editionis *Colon.* 1551. habetur integer. Eſpencæus in Tit. c. 1.

2 *Opuſculum tripartitum* ante 400. prope annos conſcriptum & per *Pet. Crab.* in ſecundo ſuo tomo circa tempora *Innocentij* 3. *collocatum*: vbi etiam hoc elogio decoratur: *Salutaria multa & Eccleſiæ vtilia: & ad Synodos facientia comprehendit.* Vbi etiam dubitatur, an vnius alicuius docti

docti, an potius alicuius Synodi opus sit: prodiit autem non ex aliqua suspecta Bibliotheca, sed ad maiorem fidem, ex ipso Archetypo, ipsius *Petri Crab*, manu, exaratum & transcriptum erat illud exemplar.

3. Epistolam *Leodiensium* ad Paschalem Papam ante annos fere 500 scriptam, & in priori eadem editione, in secundo etiam tomo repositam.

Hæc tria tantum attingo, non quod non sint plura à te omissa: sed cum hæc sint præcipua, numerus trium testium satis idoneus est.

Si respondeas illam *Crabbianam* editionem, pro Catholica & legitima à te non probari: respondebunt tibi pro me, *Posseuinus, Bellarminus*, qui eandem recipiunt, & præter alios *Hosius* Cardinalis, qui eandem pro genuinâ & Catholicâ Conciliorum editione agnoscit.

Hosius in Ep. ad Sra. Orichodium.

Si dicas editiones *Surianam*, & *Venetam*, eosdem tractatus, non habere, quas, & tu secutus eras: Agnosco certe & *Surium* & *Nicolinum*, eodem morbo tecum laborare: interim te non latet vel ipsi *Posseuino*, Iesuitæ, admodum displicere, huiusmodi tractatuum, in illorum editionibus omissionem.

Atqui (inquit) cum in hac editione sustulissent, aliquot opuscula, quæ in alia editione fuerant, &c. & vnum istorum nominat, id incommode accidit, &c.

Posseu. in Ap. Sac. Tom. 1. verbo. Concil.

Si id incommode cecidit my *Binni*, cur tu malum illud, & vel Iesuita teste, incommodum, non sustulisti? Cum enim tu vltimus omnium, hoc opus aggressus sis te certe decuisset, non priorum errantibus, aut claudicantibus vestigiis institisse, sed eorum potius lacunas suppleſse, errores correxisse, & si quid ignorantia aut malitia, furto vel fraude, amore erroris, siue errore amoris, sublatum & detractum esset, restituisse, & in locum proprium, reposuisse: Edoctum præsertim, de hoc furto, & priorum editionum mutilatione admonitum, ab ipso *Posseuino* quem tu vnum ais ex illis quatuor, quibus, (doctissimis quippe, & (tua sunt verba) absolutissimis *Theologis*, magnam tuorum laborum partem, deberi libenter agnoscis: Maxime cum tu ipse pro candore tuo libere profitearis, *Post Conciliorum per* Pet. Crab. *& Surium compilationes, te hanc nouissimam editionem,) sublatis mendis plurimis emissurum*. Audi quæso, Cathedrate Doctor, audi vel in aurem alterum (inter nos subloquor:) Annon integros tractatus supprimere, & clam surripere, tibi pro mendo habetur? at hoc perpetrarunt priores scilicet nonnullæ editiones: *Venetam* (fateor) editionem solummodo, eo nomine incusat *Posseuinus*, at vero, & *Suriana*, eodem pede claudicat: Hoc igitur quod vel ipsi Iesuitæ pro vitio reputant, & correctum velint, tu qui vltimam manum admoues, & menda sublaturum polliceris,

In Admonitione ad lectorem.

Ibidem.

liceris, non tamen restitues? Imo (quod multo peius) candor & sinceritas *Petri Crabb*, qui eos omnes tractatus habet, tibi vt videtur mendum, & emendandum: At furtiua *Nicolini Surij*que, & vel Iesuitis testibus, incommoda, & iniusta, integrorum tractatuum surreptio toleranda, laudanda, imitanda: Peccauit *Crabb* qui posuit, non *Surius*, qui surripuit? Hoc certe est authores non tam emaculare quam emasculare: Sic enim de te clamitant nostri nec immerito.

Ego autem qui multa in te diligo, licet vultu-tenus ignoto, libenter te excusarem: Quam percupio, ac gestio, aduocati partes agere? Dico itaque: *Binnius* meus, *Crabbianam* editionem, non vidit, nec curauit, sed *Surianam*, vtpote recentiorem & perfectiorem, sequutus est. Verum tu ipse, mihi os obstruxisti, cum te non *Surianam* solum, sed & *Crabbianam* vidisse, & sequutum fuisse fatearis.

Quid igitur pro te respondeam vix occurrit, cum tamen pro amore meo aliquid libenter dicerem. Anne, te, ipsa tantum Concilia, Pontificum vitas, & Epistolas decretales hic congessisse, et huiusmodi tractatus, quasi proposito tuo, minus accommodos, ideoque supervacaneos non omisisse, fraudulenter, sed cõsulto preteriisse? O quam hoc vellem? verum hanc etiam mihi excusandi ansam tu ipse præripuisti qui multa huiusmodi, et aliqua in prioribus editionibus desiderata apposuisti.

Cum igitur mihi non sit vlterius, quod pro te respondeam, tuam queso in te causam suscipe, et spartã quã nactus es adorna, futurus iam patronus, ex cliente, ne dicam ex Reo: non dices spero, hoc tibi ab aliis iniunctum, à superioribus imperatum: Absit enim, vt superiores vestri, sint ipsis Iesuitis deteriores, qui vt vides, hæc ipsa sublata noluerunt, et sublata doluerunt: Sin ita se res habeat, vt tales superiores, et religionis rerumque vestrarum inspectores habeatis, doleo certe vicem vestram, saltem tuam, in quo multarum virtutum scintillas emicantes, passimque refulgentes lubens agnosco.

Quod superest igitur *mi Seuerine*, monendus es, vt des gloriam Deo, et manus veritati, et si hoc tua culpa, siue errore factum fuerit, aperte et candide fateare: Sin aliorum superciliosо mandato hæc à te omissa, aut manu maleuola et iniqua ablata, te nescio aut inuito: illorum nominibus ne parcas, qui famam tuam tantopere periclitati sunt, vt iustæ reprehensioni subiaceant illi, qui te iniustæ columniæ, odio, et indignationi crudeliter exposuerunt; vel quo placidius res transigatur, existimationi simul tuæ ac ipsi veritati consule. De causa hac, de cõsilio tuo prorsus sileas, nil aliud agas nisi vt tacitè ac sine strepitu vllo reponantur

nantur in locum suum ea quæ iam nescio cuius furtiua nam surrepta abesse conquerimur. Hoc (si me audies consultorem tuum, haud precio conductum, sed ex charitate oblatum) præstabis tu quidem insubsequenti editione castigatiore: in qua non dubito quin emersurus sit integer, sub tam ingeniosi ac ingenui *Pigmalionis* manu, *Pelops*, humero nuper detruncatus. Nemo tum te amplius poscet repetundarum. Imo ipse astipulabor, ac profitebor hanc mutilationem patratam manu non *Seuerini Binnij*, sed vel *Seueri* nimis inspectoris, vel blenni bardique Impressoris,

2. Alterum, in quo te admonitum & mihi satisfactum cupio, vt alterius, ita etiam altioris est naturæ, & maioris momenti, in quo vt veritas magis periclitatur, eo liberius pro veritate mihi tecum agendum est.

In secundo Tomo ponis Concilium illud venerandum, *Chalcedonense* & eidem notas subiungis, in quibus (vtinam non sinceritas) diligentia certe non desideratur.

1. Primo de *Chalced.* Concilio dicis in notis tuis, *Illud ad instantiam Imperatoris, sed authoritate Romani Pontificis indictum*: quod miror quomodo à te viro docto, & circumspecto, & veritatis studioso, posset excidere, cum cuiuis in Conciliorum historiis, vel mediocriter versato, facile occurrat prorsus contrarium. Ad instantiam (nempe) Leonis at *Imperatoris* authoritate indictum fuisse.

Euag. l. 2. c. 1, 2, 3. Niceph. l. 15. c. 2, 3, 4. Leo. Ep. 9. ad Theodos. & 23. ad eundem: & 24. ad pulcher. & 33. ad eand. & 41. ad Martian. & 45. ad ipsam Synodũ & alibi possim

Testis est *Euagrius*. testis *Nicephorus*, & quis non veterum historicorum, qui de illo scripserunt? Testes Pontificiorum scriptorum, aliquot non ignobiles: Testis (in hoc casu exceptione maior) ipse *Leo* Papa, qui in Epistolis non paucis, illud ab Imperatoribus, precibus, gemitibus lachrimis petiit flagitauit & tandem impetrauit. Testes multi Episcopi, qui cum eo, idem ab Imperatoribus humilimè petierunt: Si *Lenois* fuit Concilium indicere dicas *Binni*, cur precibus petiit, & lachrimis ab Imperatore supplicauit, vt indiceret? Respondeas pro humanitate tua ad cuius instantiam conuocatur Synodus, eiusne qui illud precibus, suspiriis, lachrimis, ab alio flagitat, an eius, à quo illud humilime rogatum, tandemque impetratum est?

Leo. ep. 59. ad Patres Calced.

Testis denique idem *Leo*, qui ad *Martianum* Imperatorem disertis fatetur verbis, *Synodum hanc à nobis etiam petitam, &c.* Quod non obscure etiam innuit, in Epistola ad patres *Calcedonenses:* Audi quæso *Leonem* vestrum, *petitam*, non *indictam*, à se fatetur Synodum illum: nec fatetur solum *Leo*, sui ipsius petitionem, sed Imperatoris authoritatem qui disertis verbis, nisi illum mauelis æquiuocatione lusisse conuocatum aut congregatum, dicit illud Concilium, *ex præcepto Imperatoris*,

au-

audis mi *Binni, & ex consensu suo: Ex consensu Papa?* quis hoc ei negauit aut vnquam negabit?

Hinc facile emergit responsio ad tuas rationes: quarum prima sumitur ex Epistola, Imperatorum ad *Leonem*, vbi hæc habentur: *Te Authore, &c.* recte, hoc est, te primo motore & suasore, quod reuera, proprium munus est Episcoporum. At dicis secundo, iussu & authoritate Papæ, hoc Concilium indictum, verbis apertis profitentur, Episcopi secundæ *Mesiæ* dicentes, in *Calcedonensi* ciuitate Episcopi conuenerunt *per iussionem Leonis:* At cur famam fidemque tuam prostituis, cur ita hic periclitaris, mi *Seuerine?* falleris, aut fallere intendis: non ita dicunt, sed *per iussionem Leonis & Anatolij*, quod tu (dolens dico) minus candide subticuisti: Iussit ergo & indixit, hoc Concilium *Leo*, at quo modo, & qua authoritate? Eisdem nimirum, quibus & *Anatolius*; facile concedimus. Vbi iam aperta tua verba, quibus hoc probatur? Ad *Gelatij* testimonium, quod tertio profers, habeo quod respondeam: At huic labori parcam, cum ipse Papa in causa propria, testis sit minus idoneus: verum si tu vrges *Gelasium* in illa, non in-suspecta Epistola, ego oppono *Leonem* in illa sua in-dubitata, vbi apertis verbis profitetur, *ex precepto* Imperatoris *& consensu suo indictum esse: Respondeat Gelasius Leoni* & nos illi respondebimus. Verum si & *Gelasius* & *Leones* centum hoc plenis buccis proclamarent: Illis omnibus eorumque rugitibus, ego vnum tantum oppono testimonium, cui alia omnia cedant necesse est, quod & per se sufficeret si omnia alia deessent: Acta nimirum, & Gesta ipsius Concilii, edita per virum integerimum, omni exceptione maiorem, dominum *Seuerinum Binnium*, amicum meum non vulgarem: In eius ipsius editione huius Concilii, cum sint quindecim, aut sexdecim actiones, in earum vnaquaque habemus hæc, aut huiusmodi verba: Sanctum & vniuersale Concilium, quod in *Calcedonensi* ciuitate, *ex decreto, per iussionem, ex sanctione, secundum præcepta, diuali sanctione, per sacras literas, per sacram sanctionem pijssimi Imperatoris* congregatum & collectum, &c. At de iussione, præcepto seu sanctione *Papæ* altum silentium.

Anatolius tunc temporis Archiepiscopus Constantinop.

Hæccinæ vera vel Teipso teste? & tamen dices *ad instantiam Imperatoris at Papæ authoritate collectum hoc Concilium?* Dicant si velint Parasiti & assentatores Pontificii, famæ & animarum suarum prodigi, dicāt ferrei oris & plumbei cordis homines qui quiduis dicere audent: at *Seuerinus Binnius* non dicet, scio: quod si quid tale vnquam illi ex improuiso excideret, auguror, polliceor, spondeo imitabitur sanctum *Augustinum* ac retractare, non detractabit.

a Deinde in iisdem Notis Imperatorē dicis primæ actioni interfuisse

in propria persona & per Iudices seculares posterioribus omnibus. Hæc tu: verum cum hæc apertissimæ veritati repugnent, hinc coniiciunt nostri (dabis veniam spero) te nimis oscitanter & perfunctoriè omnia egisse, in hac tanta re, Conciliorum nempe omnium editione, cum hæc non dubites effutire, in quibus vel Tyro aliquis in Theologica historia, te à veritate deuiantem vel digito monstrare possit: Quis enim adeo in antiquis sanctis Conciliis peregrinus qui nesciat Imperatorem, nec per se, nec per Iudices suos seculares tertiæ actioni interfuisse? et in propria sua persona non primæ tantum, sed et sextæ etiam, aut vt alii

Niceph. lib. 15. c. 4. volunt septimæ et si *Nicephoro* credatur aliis etiam interfuisse, et multa verba, vere Christiano Imperatore digna ad sanctum Concilium habuisse. Adde quod et tu ipse postea in compendio septimæ actionis, aperte et disertis verbis, idem affirmas, illum nimirum affuisse, et multa locutum. Hæc si omnia tua sint, quam tu tibi non constas? quam tua non consonent veritati? Ista licet magni non sint momenti, cùm tamen aut ignorantiam nimis crassam, aut negligentiam nimis supinam redoleant, ansam præbent nostris de te tuisque laboribus male suspicandi, et quod peius est, de animo et intentione, qua hoc opus aggressus sis.

Verum illud quod me pessime habet et maxime torquet, habetur in tertia annotatione tua, vbi nihil fere est, quod non sit vitiosum: nimirum vel aperte falsum, vel quod falso nititur fundamento: Primo ostensurus, hoc Concilium esse generale, hoc probas duplici ratione: 1. *Quia Papæ anthoritate conuocatum erat.* 2. *Quia in eo Papa per legatos præsidebat*: quam hæc futilia? quis enim ex vestris nedum è nostris, hisce rationibus, ad aliquod Concilium oecumenicum probandum vsus est, nisi etiam et tertiam adiunxisset, congregationem nimirum, Episcoporum totius orbis Christiani? *Generalia dicuntur*, inquit *Bellarminus, ea, quibus interesse tenentur Episcopi totius orbis:* Sin vero rationes tuæ sufficerent, consequetur certe, Italiæ Episcopos, à Papa conuocatos, si ipse Papa præsideat, generale Concilium constituere, quod si absurdum ducendum sit, necesse est vt rationes tuæ claudicent, imo in fumum abeant.

Bellar. de Concil. l. c. 4.

Deinde ais, *Legatos Papæ Synodo præfuisse, singulæ fere actiones testantur:* probas, quia *ipsi primi nominantur, loquuntur, sedent, subscribunt.* At nimis hæc puerilia et grauitatem tuam parum decentia: quid enim est *primum sedere*, loqui, *subscribere*, nisi primum tenere locum? Et primum locum in Conciliis, et concessibus Episcoporum, quis vnquam Romano pontifico denegauit? hoc autem excepto, singulæ actiones nihil aliud testantur de præsidentia: Quæ certe, nisi semel, non

non nominatur, tunc autem hoc modo, *præsidentibus ijsdem Iudicibus & sancta Synodo*, non ait legatis Romanis: fateor Legatos Romanes, præsidentiam sibi arrogasse et attribuisse, at ore proprio, verum à Concilio, à Iudicibus, et ab Episcopis, ne tantillum eis ascribitur, nisi primus locus, nec illud vbique: Interdum enim Iudices præponunt Archiepiscopum Constantinopolitanum: De Romanorum ergo Legatorum præsidentia testantur ipsi, in causa sua patroni, *Actiones Concilij non testantur*.

At vrges, et in hoc mirifice tibi places, Ipsi Legati sententiam, in *Dioscorum* pronunciant, et verba (inquis) sententiæ in actione tertia hæc sunt: *Sanctissimus ac beatissimus Papa, Caput vniuersalis Ecclesiæ Leo per nos Legatos suos, sancta Synodo consentiente, &c.* Certe mi *Bini* miror, stupesco, et doleo, hoc tibi excidisse: hoc enim si verum sit, ego sancte polliceor, me, in castra vestra transiturum, modo tu si verum non sit, papismum, hac saltem in re, deserere velis: Legatur igitur tota actio tertia, et sententia in *Dioscorum*, et inspiciatur, *Crabbiana Suriana, Nicolina*, imo vel *Binniana* editio, et in his omnibus, sine vnius verbuli differentia, moriar, si non ita se habeat sententia, *Sanctissimus & beatissimus, Archiepiscopus, magnæ & senioris Romæ, Leo, per nos, & per præsentem sanctam Synodum, &c.* Hic igitur excipio.

Primo sententiam à te non recte prolatam, sed vel *malitia*, vel quod potius credam *imprudentia*, interpolata multa, quæ in sententia non habentur: vt illa nimirum, *Caput vniuersalis Ecclesiæ Leo*, in quibus, ipse cardo controuersiæ vertitur: Si enim illud verum sit *Leonē* Papam, in hac sententia, quæ reuera erat totius Concilii sententia. *Caput vniuersalis Ecclesiæ* appellatum, tum certe non inficiabor dignum eum esse qui Concilio illi, & toti Ecclesiæ præsideat, qui *Caput* nimirum sit *vniuersalis Ecclesiæ*; Si vero nihil tale, in tota sententia, imo nec in toto Concilio reperiatur, sed tantum *Archiepiscopus magnæ & senioris Romæ* appellatur, (quod nos facile ei concedimus) tum quod tu, tuique, vobis tantopere placeatis, in hoc testimonio non equidem inuideo, miror magis, qua fronte, quove animo hoc ausus sis affirmare: Perscrutare, omnes Conciliorum editiones, imo tuam, & profer si possis, locum, vel vnum, vbi in tota illa sententia, vel ab vno Episcopo, nedum à toto Concilio, Papa illo nomine, *Caput vniuersalis Ecclesiæ* insignitur: Certe *mi Binni*, Papismum & Primatum, huiusmodi niti fundamentis, nec inuideo, nec miror, habeant secum, feruentque sepulchro: At te virum doctum, prudentem, & vt spero, veritatis studiosum, in re tanta ludere, & tam aperte falsa, fidem tuam deponere, video, at non rideo,

in propria persona & per Iudices seculares posterioribus omnibus. Hæc tu: verum cum hæc apertissimæ veritati repugnent, hinc coniiciunt nostri (dabis veniam spero) te nimis oscitanter & perfunctoriè omnia egisse, in hac tanta re, Conciliorum nempe omnium editione, cum hæc non dubites effutire, in quibus vel Tyro aliquis in Theologica historia, te à veritate deuiantem vel digito monstrare possit: Quis enim adeo in antiquis sanctis Conciliis peregrinus qui nesciat Imperatorem, nec per se, nec per Iudices suos seculares tertiæ actioni interfuisse? et in propria sua persona non primæ tantum, sed et sextæ etiam, aut vt alii

Niceph. lib. 15. c. 4. volunt septimæ et si *Nicephoro* credatur aliis etiam interfuisse, et multa verba, vere Christiano Imperatore digna ad sanctum Concilium habuisse. Adde quod et tu ipse postea in compendio septimæ actionis, aperte et disertis verbis, idem affirmas, illum nimirum affuisse, et multa locutum. Hæc si omnia tua sint, quam tu tibi non constas? quam tua non consonent veritati? Ista licet magni non sint momenti, cùm tamen aut ignorantiam nimis crassam, aut negligentiam nimis supinam redoleant, ansam præbent nostris de te tuisque laboribus male suspicandi, et quod peius est, de animo et intentione, qua hoc opu gressus sis.

Verum illud quod me pessime habet et maxime torquet, h tertia annotatione tua, vbi nihil fere est, quod non sit vitiosi rum vel aperte falsum, vel quod falso nititur fundamento: P surus, hoc Concilium esse generale, hoc probas duplici rat *Quia Papæ authoritate conuocatum erat.* 2. *Quia in eo Papæ tos præsidebat*: quam hæc futilia? quis enim ex vestris nedum è hisce rationibus, ad aliquod Concilium oecumenicum probandum sus est, nisi etiam et tertiam adiunxisset, congregationem nimirum, E-

Bellar. de Concil. l. c. 4. piscoporum totius orbis Christiani? *Generalia dicuntur*, inquit *Bellarminus, ea, quibus interesse tenentur Episcopi totius orbis*: Sin vero rationes tuæ sufficerent, consequetur certe, Italiæ Episcopos, à Papa conuocatos, si ipse Papa præsideat, generale Concilium constituere, quod si absurdum ducendum sit, necesse est vt rationes tuæ claudicent, imo in fumum abeant.

Deinde ais, *Legatos Papæ Synodo præfuisse, singulæ fere actiones testantur*: probas, quia *ipsi primi nominantur, loquuntur, sedent, subscribunt*. At nimis hæc puerilia et grauitatem tuam parum decentia: quid enim est *primum sedere*, loqui, *subscribere*, nisi primum tenere locum? Et primum locum in Conciliis, et concessibus Episcoporum, quis vnquam Romano pontifico denegauit? hoc autem excepto, singulæ actiones nihil aliud testantur de præsidentia: Quæ certe, nisi semel,

non

non nominatur, tunc autem hoc modo, *præsidentibus ijsdem Iudicibus & sancta Synodo,* non ait legatis Romanis: fateor Legatos Romanos, præsidentiam sibi arrogasse et attribuisse, at ore proprio, verum à Concilio, à Iudicibus, et ab Episcopis, ne tantillum eis ascribitur, nisi primus locus, nec illud vbique: Interdum enim Iudices præponunt Archiepiscopum Constantinopolitanum: De Romanorum ergo Legatorum præsidentia testantur ipsi, in causa sua patroni, *Actiones Concilij non testantur.*

At vrges, et in hoc mirifice tibi places, Ipsi Legati sententiam, in *Dioscorum* pronunciant, et verba (inquis) sententiæ in actione tertia hæc sunt: *Sanctissimus ac beatissimus Papa, Caput vniuersalis Ecclesiæ Leo per nos Legatos suos, sancta Synodo consentiente, &c.* Certe mi *Binni* miror, stupesco, et doleo, hoc tibi excidisse: hoc enim si verum sit, ego sancte polliceor, me, in castra vestra transiturum, modo tu si verum non sit, papismum, hac saltem in re, deserere velis: Legatur igitur tota actio tertia, et sententia in *Dioscorum,* et inspiciatur, *Crabbiana Suriana, Nicolina,* imo vel *Biniana* editio, et in his omnibus, sine vnius ver[illegible] differentia, moriar, si non ita se habeat sententia, *Sanctissimus & [illegible]mus, Archiepiscopus, magnæ & senioris Romæ, Leo, per nos, & per [illegible] sanctam Synodum, &c.* Hic igitur excipio.

[illegible] sententiam à te non recte prolatam, sed vel *malitia,* vel quod [illegible]edam *imprudentia,* interpolata multa, quæ in sententia non [illegible]r: vt illa nimirum, *Caput vniuersalis Ecclesiæ Leo,* in quibus, [illegible]do controuersiæ vertitur: Si enim illud verum sit *Leonē* Papam, [illegible]c sententia, quæ reuera erat totius Concilii sententia. *Caput vniuersalis Ecclesiæ* appellatum, tum certe non inficiabor dignum eum esse qui Concilio illi, & toti Ecclesiæ præsideat, qui *Caput* nimirum sit *vniuersalis Ecclesiæ*; Si vero nihil tale, in tota sententia, imo nec in toto Concilio reperiatur, sed tantum *Archiepiscopus magnæ & senioris Romæ* appellatur, (quod nos facile ei concedimus) tum quod tu, tuique, vobis tantopere placeatis, in hoc testimonio non equidem inuideo, miror magis, qua fronte, quove animo hoc ausus sis affirmare: Perscrutare, omnes Conciliorum editiones, imo tuam, & profer si possis, locum, vel vnum, vbi in tota illa sententia, vel ab vno Episcopo, nedum à toto Concilio, Papa illo nomine, *Caput vniuersalis Ecclesiæ* insignitur: Certe *mi Binni,* Papismum & Primatum, huiusmodi niti fundamentis, nec inuideo, nec miror, habeant secum, seruentque sepulchro: At te virum doctum, prudentem, & vt spero, veritatis studiosum, in re tanta ludere, & tam aperte falsa, fidem tuam deponere, video, at non

 rideo,

rideo, ſed plane doleo, et vt quod verum eſt fatear, non habeo, lubens velim, quo te excuſem: Tuum igitur eſt, fidem tuam liberare.

Dicerem pro te libenter, Concilium in Epiſtola ad *Leonem*, ſic ſcribere: *Quibus tu (ſicut membris caput praeras,* &c: Et *Alexandrinos* aliquot, à *Dioſcoro* oppreſſos libellos ſuos ſupplices, (quos ad Concilium porrexere) ſic inſcripſiſſe, *Vniuerſali Patriarchæ Leoni,* &c. At hoc nihil eſt, nam primo multiplex & facilis eſt reſponſio ad vtrumque, vt (ſi tibi placuerit) impoſterum demonſtrabo: Deinde, ſi detur hæc vera eſſe, & exceptione maiora, te tamen non iuuabunt in hac cauſa: qui non ex libellis illis, non ex Epiſtola illa, ſed ex ipſius Conſilij generalis ſententia definitiua iſta producis: *Verba* (inquis) *ſententiæ hæc ſunt:* Et non hic quæritur, quid miſeri aliquot *Alexandrini* aut Concilij ſcriba, ſed quid ipſum vniuerſale Concilium, in ſententia definitiua de Papa Romano locutum ſit: Non eſt igitur, vt iſta nobis obtrudas: Licet enim vera eſſent tamen quid hæc ad *Rhombum*.

Multoq; minus cauſam tuam promouebit, ſi ad fragmentum illud Epiſtolæ (*Paſchaſini* Papæ legati) in fine Concilij à te poſitum confugias: vbi licet iſta verba habeantur, prout à te citata ſunt, nihil tamen te iuuabunt: nam 1. non eſt Epiſtola ſed fragmentum: deinde priuata Epiſtola, ad priuatum vel neſcis quem: 3. nullius eſt autoritatis, quia Actis & monumentis Concilij (vel te Iudice) repugnat: ſententia enim Concilij in Actione tertia poſita nihil tale habet; denique nullius eſt momenti, quid Papæ ſerui legati & creaturæ, de domino ſuo Papa, tumentibus verbis effutiant: Si illi Papam pro mundi domino, pro capite Eccleſiæ, habeant & decantent minime miramur, & minimo minus curamus: & ſi tu hoc tantum dixiſſes, hæc vel huiuſmodi ſeſquipedalia verba, de Papa per eius legatos fuiſſe prolata, quis miraretur? verum hæc non eſt quæſtio, quid famuli de domino ſuo dixerint, ſed quid Concilium *Calced.* in ſententia, ſua definitiua:

Porro ſi hæc ſit *Paſchaſini*, & legatorum Epiſtola: diſpiciat & dijudicet orbis Chriſtianus, quam nullam mereatur fidem (vt nequid acerbius dicam) Papæ legati, quippe qui in literis ſuis referre audeant, acta fuiſſe in Concilio, quæ non fuerunt: Et qualis ſit iſte *Paſchaſinus*, qui cum ipſe (mandante conſentiente & decernente Concilio) ore proprio, ſententiam in hæc verba pronunciaſſet: *Archiepiſcopus ſenioris Romæ Leo:* auſus ſit tamen poſtea per literas ita referre, ac ſi dixiſſet, *Caput vniuerſalis Eccleſiæ Leo:* Quæ hæc impudentia? quæ audacia? Ita in Concilio dicere non eſt auſus (licet multa auderet) ita tamen ſe dixiſſe, auſus eſt ſcribere? nouerat ſcilicet, Epiſtolam non erubeſcere: & *Dicte-*

re quæ puduit, scribere iussit amor, amor nimirum ille fordidus quo Papales assentatores, ad Priuatum eius, vijs & modis, omnibus stabiliendum excæcantur: *Summa:* Aut hæc Epistola *Paschasini* est, aut non: si dicis esse: squitur illum vel non ita dixisse in Concilio, vt tertia actio testatur: vel illum non ita scripsisse, vt ista habet Epistola: vel dixisse & scripsisse, plane repugnantia (quod probum, piumq; virum minime decet:) Nam Papam esse *Archiepiscopum* senioris Romæ facile concedimus; *Caput esse vniuersalis Ecclesiæ* constantur negamus: Si dicis non esse, licet eius nomen gerat: tum ab aliquo *Sciolo* confictum & assutum fragmentum illud, necesse est fateare.

Eoq; magis tibi condoleo (*mi Seuerine,*) quod neminem fere scriptorum Pontificiorum, in hac causa, à tuis partibus stare video: Si enim esset communis causa, si vestri homines, sententiam hanc in his verbis allegassent, eo melius, odium & inuidiam declinasses & eo facilior esset tua defensio: saltem leuior esset lapsus tuus, vbi ante te tam mlltí impegissent: verum cum hoc Concilium, augustum & venerandum, à vestris fere omnibus, vbiq; afferatur: vix tamen (vt conijcio) tres alicuius autoritatis (*Bellarmino* excepto) adducere possis, qui sententiam Concilij sub tuis verbis citant: Hanc tractant causam, de Primatu Papæ, & hoc Concilium etiam, pro primatu producunt, *Caietanus, Contarenus, Polus, Roffensis, Baronius Cardinales: Pighius, Latomus, Coccius, Alphansus à Castro, Agricola: Mel. Canus:* Papistæ omnes meliores notæ: *Costerus, Canisius, Gregorius de Valentia* Iesuitæ, nec tamen illorum vnus, hoc vsus est testimonio: multa certe adducunt, et detorquent, ex hoc Concilio ad Primatum confirmandum, quæ parum valeant, et ad quæ facilis est responsio: verum si Concilium in sententia sua publica, Papam, *Caput vniuersilis Ecclesiæ*, agnouisset (quod tu affirmas) hoc esset omni exceptione maius, & nullam certe posset admittere responsionem: & tam pulchrum validumque testimanium hi acerrimi primatus propugnatores nunquam omisissent: At necessario omittendum erat, quod plane non erat, in rerum natura: In sententia enim publica, in actione tertia, non *Caput vniuersalis Ecclesiæ*, sed Archiepiscopus senioris Romæ appellatur: Norunt tamen & illi hoc fragmentum vbi illa verba, *Caput vniuersalis Ecclesiæ*, fraudulenter sunt inserta, sed cum illud nullius esse autoritatis, perspicerent, mallent illo carere testimonio, quàm fidem suam tanto periculo subiacere: Imo *Baronius* ipse licet omnium, (quotquot vnquam fuerunt) impudentissmus assentator Pontificius, hoc tamen nunquam ausus est asserere: Sed contra, ipse & *Canisius* Iesuita, & *Canus* & *Coccius*, cum sententiam huius

huius Concilij in medium afferant, hoc modo eam citant, quo nos, & vt in actis Concilij habetur,

Sanctißimus & beatißimus Archiepiscopus magnæ & senioris Romæ Leo, &c.

Bellar. de Con. l. 1. c. 19. & l. 2. c. 17.

Quod certè neutiquam fecissent, si hoc fragmentum, aliqua fide dignum censuissent: Quorum vt ingenuitas & modestia, hac in re laudanda, sic *Bellarmini* impudentia, qui primus, & ante te solus, in hunc scopulum impingit, & non semel sed sæpius hanc sententiam, ad Papæ Primatum astruendum producit, prout in illo mendacissimo fragmento habetur, omnem certè excedit admirationem: sed vapulabit ni fallor, illo nomine, & tam apertæ falsitatis, dignas quam cito pœnas luet: non enim hoc commentum, ex illo fragmento citat, in quo fortassis potuisset excusari, sed ex Concilij actione tertia, impudens, & effrons, Iesuita; quod si omnino falsum non sit, pollliceor me, Papissaturum: vt igitur, ad te reuertar, doleo equidem *Seuerinum Binnium* malle cum vno *Bellarmino* errare, quam cum toto orbe Christiano rectè sentire: tu qui posterior fuisti in culpa, sis quæso prior in penitentiâ, & qui tibi exemplum errandi præbuit, à te in rectam viam reuertendi, exemplum sumat.

Si dicas te, per aliquos veterum historicorum deceptum: Certè non noui vnum, tibi in hac causa suffragantem. *Paulus Diaconus* ne verbum quidem habet de hac sententia, & de toto Concilio admodum pauca: *Nicephorus* multa de Concilio, de hac sententia nihil: Historia tripartita *Sozomenus, Socrates, Theodoretus,* ad ea tempora non attingunt, ne dum *Ruffinus* aut *Eusebius*: solus *Euagrius* quod sciam, de huius Concilij gestis fusius tractat: ille autem sententiam definitiuam eisdem verbis habet, quibus in Conciliorum gestis inuenitur, non autem vt in vitioso illo fragmento deprauatur. Sin vero vel decem historicos possis proferre, quæ sententiam sic deprauatam haberent, ne hilum quidem proficeres: tuipse enim hanc excusandi viam, præclusisti, cum nec hunc nec illum, nec aliquem scriptorem, sed nominatim *Actionem Concilij tertiam*, pro hac sententia allegaueris.

Summa igitur est, si in actione tertia, talis sit sententia Concilij, vbi nimirum Papa, *Caput vniuersalis Ecclesiæ* appellatur, hoc inquã, si possis ostendere, liberasti fidẽ tuã: hoc si tu nec quis alius poterit ostendere, prodidisti causam, perdidisti fidem tuam, vel potius rectè & prudenter egisti qui causam malã, malis artibus, fallacijs, et fictionibus astruxisti. His autem similibusque technis vtuntur quotidie vestri, imo & *Bellarminus* & *Baronius* antesignani vestri ad Papismi doctrinam, papatusq; Primatum suffulciendum: Dignum sane *Patella* operculum: Te vero

quod

quod attinet (*mi Binni*) pro humanitate, & fraterna charitate, aliquo te potius errore lapſum, quam malitia excæcatum, & cæcos potius ſequendo duces in foueam incidiſſe, quam retia hæc ad imperitos ſeu incautos lectores decipiendos, reluctante conſcientia poſuiſſe: Fallor an non, in hac mea de te opinione, ſatis vt opinor ex tua reſponſione conſtabit, quam pro tua humanitate, & in veritatem amore, dabis veniam, vt à te expectem, licet fortaſſis alijs ſerijſque cogitationibus occupato: non enim vt horas aliquot ſuperuacuas inſumamus, quas fortaſſis nullas habemus, nec ingenij exercendi, aut animi dotes, ſi quæ eſſent oſtentandi gratia, hoc onus ſcribendi à me ſuſceptum eſt: ſed ad Chriſtianæ charitatis officium exhibendum & ad veritatem (ipſa vita noſtra chariorem) melius indagandam: ne igitur læuâ manu accipias quod dexterâ tibi porrigo: Cur autem candidum reſponſum non ſperem, cum ſcribam Chriſtianus ad Chriſtianum: Theologus ad Theologum: & Licentiatus ad Licentiatum? At dicet aliquis Iunior ad Seniorem: fortaſſis: At quid ni? Cum hoc aggreſſus ſim, non vt contradicam ſed vt conſulam, non vt imperem, ſed vt admoneam, non vt doceam, ſed vt diſcam: Et vbicunque errare, aut hallucinari contigerit, vt ego per te meliora docentem, tu per te ipſum rectius informatum, vtrique per ſanctum ſpiritum cœlitus inſpirantem inſtruamur. Ipſe ſpiritus ſanctus pacis & charitatis Deus & dator, nos à falſitate, & errore, aut protegat aut reducat, in veritate, & bonitate confirmet ad nominis ſui gloriam noſtramque ſalutem in Chriſto Ieſu, Amen. *Londini*, Anno 1611.

Tibi in Chriſto addictiſſimus

GVLIEL. CRASHAVIVS

S. T. Alumnus, & verbi diuini apud Templarios Londini diſpenſator indignus, manu propria.

Orandus es, mi *Binni*, ne pro reſponſione me ad *Bellarminum*, & *Baronium* releges: iſta enim legens conjicere poſſis, me in illorum ſcriptis aliqualiter verſatum: verum non ſatisfaciunt, alias enim, huic labori meo, & moleſtiæ tuæ ſuperſediſſem.

FINIS.